

פרנקו יחזקאל

בן דויד ושמחה. נולד ביום 19.3.1919
בירושלים, בעיר העתיקה. סיים בית-ספר
עממי ולמד מסגרות ועבד בה. הצטרף
לתנועת „הנוער העובד” והיה פעיל בה
ובמהרה נעשה מדריך. כעבור זמן מסוים
עבר עם חבריו לסניף „הבחרות
הסוציאליסטית”. באותה תקופה אורגנה
קבוצה חלוצית לכיבוש האבן בירושלים.
יחזקאל היה בין הראשונים שעזב את
עבודתו ויצא יחד עם הקבוצה לעבוד

בפיתוח המחצבה בעטרות. לאחר שנתפרדה קבוצה זו, חזר יחזקאל
לירושלים. שירת שנתים במשטרה כשוטר מוסף והצטרף לארגון
ה„הגנה”. השתתף בכל פעולותיה. בהיותו תושב העיר העתיקה הוטלו
עליו תפקידים שונים בהשגת אינפורמציה, באימונים וכו'. מילא את
תפקידיו אלה באמונה ובשקידה, אם כי לעתים קרובות נאלץ להפסיק
על-ידי כך את עבודתו הרגילה. אהב את העבודה ועשה אותה בשלמותה
והיה אומר: „ברגע שאני לא עובד הרי אני חולה”.

עם התחלת המצור על ירושלים נקרא לעמדות והוא יצא למלא
את חובתו בשמירה ובהגנה. בשבת בה הוכרו מצב הכן בעמדות שפגו
לעבר שייך-ג'ראח ובתי מילגה, רוכזו כל האנשים שבסביבה לעמדות
אלו ואף יחזקאל בתוכם. נפל ב-27.3.1948 בבתי מילגה כשגורה בראשו
על-ידי צלף מעבר שייך-ג'ראח ומת לפני שהוגשה לו „עזרה ראשונה”.
היה קבור בסנהדריה וב-20.9.1951 הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל
בירושלים. השאיר אחריו אשה, בת ובן.